

⚡ Lupta Creștină ⚡

Gazetă naționalistă și creștină, scrisă pentru popor.

Director :
NICOLAE POPA, prof. secundar

Abonamentul:
Anual 50 lei, jum. an 25 lei.

Redacția și administrația :
N. Popa, Str. Amos Frâncu 4.

P. S. S. NICOLAE IVAN

Episcopul ortodox al Eparhiei Clujului, Vadului și Feleacului.

Faptele Prea Sfinției Sale, fie de ordin moral, cultural și material, sunt exemple ce înalță pe om, și ridică pe episcop, radiind încredere și nădejde în viitorul nostru de Neam și Țară.

Ca din povești răsar în urma P. S. Sale Monumente neperitoare de Izbândă Națională și Creștină.

Fie ca faptele P. S. Sale să ne fie și nouă îndemn și tărie sufletească în Lupta noastră Creștină la care am pornit.

Jidanii și Biserica

Cine cunoaște trecutul neamului nostru, știe, că fără sprijinul Bisericii, Români și din vechea țară și de sub domnia austro-maghiară, nu s'ar fi putut nici alcătui în state de sine

stătătoare peste munți, nici nu și-ar fi putut păstra nația și limba dincoace de Carpați.

Voevozii „descălecători de țară, dătători de legi și datini“, din clipa în care au întemeiat principatele române au zidit Biserici, și au înființat episcopate spre a întări puterea nouilor state la lumina credinței și a cărților bisericești.

Dincoace de Carpați aceeaș sfântă Biserică, prin slujitorii altarului, a sădit în popor voința de a trăi ca nație românească, deosebit de celelalte neamuri, și l-a crescut în conștiința că este de viță împărătească, din nobilul popor roman și deci are o strălucită chemare în viitor.

Prin această comoară sufletească, s'a păstrat neamul nostru în furtuna vremurilor până a sunat ceasul izbăvirii din Octomvrie 1918. când s'a unit cu frații de peste munți, înche-gând o Românie mare, ce trebuia să fie și tare.

Tăria țării întregite nu se poate asigura, decât dacă păstrăm și în viitor ceea ce ne a făcut tari în trecut. Biserica n-*ea* dat tăria; pentru viitor avem datorința să păstrăm credința strămoșească și respectul față de slujitorii altarului.

Cine se atinge de Biserică, este dușmanul cel mai ticălos al neamului nostru, pentru că vrea să răpească statului și nației sprijinul său cel mai de nădejde.

În zilele noastre constatăm cu durere că unii Romani rătăciți atacă Biserica. Greșala greu de iertat nu poate porni din cugetul lor propriu, ci dela acel dușman al nației românești, care din umbră sapă la temelia ființei noastre naționale spre a dărâma ceea ce cu atât amar de suferințe am clădit.

Acest vrăjmaș nelpăcat este *Jidanul*.

Cum a distrus Biserica în Rusia, făcând din popor o turmă de robi, mânăta, biciuită și sfârticată de neamul lui Iuda, tot astfel voește

să lucreze și în statul român, după ce îi va fi luat cel mai scump și puternic susținător al său, care este Biserica.

Față de această putere a Jidanilor, slujitorii altarului au datorința să dea alarmă, să ia poziția de luptă și să sprijinească organizația noastră, *Liga Apărării Naționale Creștine*, care singură lupta pe față contra Jidanilor.

Spre deosebire de partidele întovărășite cu Jidanii, pentru arginții lui Iuda, numai în Liga Apărării Naționale Creștine preoții de astăzi își pot împlini misiunea de a întări neamul întregit printr-o solidaritate creștină, în spirit naționalist, așa cum au făcut în vremuri mult mai grele, înaintașii lor.

I. C. CĂTUNEANU

prof. univ. și deputat de Storojinești.

S'a schimbat ministrul de finanțe!

În locul Dlui Slăvescu a venit Dl. Antonescu care a fost până acum ministru de justiție. Iar în locul acestuia a venit Dl. Valer Pop, care până acum a fost ministru fără treabă, zice 'atru altele sora noastră mai mare: „Lumea și Țara”. În locul unui om priceput în chestiuni financiare a venit unul care nu are nici o pricepere în aceste treburi. Astfel e îmămurit că noul ministru de finanțe nu va putea face nici atât cât a făcut celalalt și astfel lucrurile vor merge și mai prost.” Intorcând foaia dincolo suntem îmămuriti tot de „Lumea și Țara” că priceperea Dlui Slăvescu s'a dovedit mai ales prin aceea, că păgubise statul cu 200 milioane lei, cari în loc să curgă în vistieria secăuită a țării, au curs în buzunarele veșnic fără fund ale partizanilor politici.”

Aici, să ne lerte Dl. Bornemisa, dacă nu suntem de aceeași părere, pe toată linia cu Domnia Sa. Nu credem ca Dl. Antonescu să nu se priceapă de loc la noua sa slujbă de Ministru al Finanțelor, căci doar guvernul, ori cât de slab ar fi el, atâta tot trebuie să înțeleagă că la ministerul de finanțe nu i iertat să pui un om fără nici o pricepere. Se prea poate ca priceperea Dlui Slăvescu de gospodar și vistiernic să se fi dovedit mai ca dă față de „buzunarele veșnic fără de fund ale partizanilor politici.” Dar pentru astfel de păcate care partid și ar jefi vistiernicul său priceput, care mai ales nu și uită de îndatoririle sale ce le are față de partizani, și de tovarășii săi de luptă? Sa-l dai afară, și în locul lui să pui unul care nu se pricepe de loc la finanțe!! Asta ar însemna o ad vărăță sinucidere, și ori cum, *Liberalii nu s'chiar așa de proști. ca să se sinucidă când sunt la guvern.*

Adevărul demisiei Dlui Slăvescu dela finanțe însă e altul, e acela pe care-l arată în Apărarea Națională Dl. G. A. Cuza: Prin demisia Dlui Slăvescu n'a fost înfrânt un om, ci însuși principiul libertății noastre naționale. Lupta dată de Dl. Slăvescu pentru apărarea intereselor noastre financiare, față de capitalul strein a fost dărză și cu câștig real pentru Na-

țiune. Supravegherea streinilor cu salariile princiare e o sfidare și rușine pentru o țară ce se pretinde independentă. Contra acestei stări jigăitoare deasemenea s'a lucrat și se credea că s'a reușit înfășurat ca să ne scăpăm de ei. Când colo Dl. Slăvescu s'a văzut răpus de mâna necrutătoare a streinului, care toate le schimbă și le orânduiește după streinele lui socoteli. Căderea lui e lovitura de grație dată de expertul francez Auboin și s'a produs în aceeași zi cu depunerea raportului său de cucuvaie: la 31 Ianuarie și adevărul este acesta și-i trist.

Că apoi, cu toată priceperea și meritele sale, Dl. Slăvescu totuși n'a fost în stare să se împotrivească lăcomiei hrăpăreților partizani, în buzunarele cărora s'au strecurat 200 sau și mai multe milioane, prin afacerile lor necurate, asta-i alta. *Asta-i democrația care Vă place. Guvernarea partidelor.* Dar partidele, ca și osmenii din ele, sunt lacome. Aș vrea eu să văd pe acel Ministru de Finanțe ca peste tot să încerce să taie unghiile lungi ale partizanilor. În momentul acela, sboară.

Și lucrul acesta e așa: în fiecare partid. Fie și al Dlui Goga. Sau al Dlui Averescu. Sau chie-me-se el cum s'a chema: „Național”, „Țărănesc”, „Liberal” sau „Totul pentru Țară”. Adevărul va rămânea veșnic acelaș: Foarte puțin pentru țară și aproape totul pentru partid. Căci de, așa-i lumea cum e, asta-i realitatea. Așa sunt oamenii făcuți, cu mâna spre ei.

Partidele își văd de interesul lor, pe spatele, cul? Pe spatele marelui mulțimi. Când mulțimea aceasta mare va cunoaște acest rău, și va cunoaște și leacul răului:

Un om singur, pus acolo cu întreagă putere, pentruca și răspunderea să fie întreagă, atunci mântuirea răului este aproape.

Ce bine ar fi să scrie și Dl. Bornemisa așa. Domnia Sa, care scrie de mult și are legături largi cu masele. Toți cei buni laolaltă, spre adevăr!! Și-l ajungem iute.

Sau poate nu-i bine să-l ajungem iute. Binele trebuie luptat pentru el. Trebuie să te faci vrednic de el. Nimic nu se dă în cinste.

Cu toate acestea, adevărul e că schimbările dese, cu alegeri și cu certe și dușmăni între partide, pe lângă destrămarea morală, aduc și destrămarea buzunarului public: atâtea cheltuieli în vânt. Scoală te tu, să mă așez eu. Atât. Până când Țara nu e pregătită, pentru o schimbare cuminte, schimbarea Domnilor — de fapt este — bucuria nebunilor.

Partidul domnului Goga.

Până acum am vorbit despre partide în general, acel volu vorbi despre partidul Domnului Goga, făcându-i, așa pe scurt istoricul lui, în special.

D. Octavian Goga a fost, nu prea de mult, mâna dreaptă, dacă nu cea stângă a d. lui Mareșal Averescu, în partidul Poporul. Intrarea domniei sale în tabăra d. lui Mareșal a însemnat unire, prima apropiere și înfrățire între Ardeleni cu Vechiul Regat. Fapta aceasta, ca ori-ce faptă de înfrățire între Români, eu am salutat-o în sufletul meu cu bucurie. D. Goga, în amândouă guvernele domnului Averescu, în cinste și

în autoritate, a urmat îndată după șef, ocupând în ambele guvernări ministerul cel mai de frunte după președinte, acela al internelor. Tare m'am mirat când am văzut că d. Goga îl părăsește pe d. Mareșal Averescu. Despărțirea aceasta însemna o desbinare a unui om pe care îl apreciam, de un alt om, dintre puținii oameni politici ai țării noastre românești, cari reușesc chiar și în luptele de partid să se mențină într-o lumină și cu o autoritate fără pată.

Și atunci m'am întrebat, ce poate fi cauza că d. Goga îl părăsește pe d. Averescu. N'a trebuit să-mi bat capul mult, pentruca să înțeleg cauza și motivul acestei despărțiri. Interesul personal și ambiția sunt mai todeauna la mijlocul tuturor supărărilor și certelor între oameni. Pentru oarecari publicațiuni și dări de seamă în vileag ale d. lui Averescu, d. Goga s'a speriat, ca și alți mulți partizani ai domniei sale, că nu vor mai putea fi chemați curând la guvern, în astfel de împrejurări. Il părăsește deci pe Averescu și întemeiază partid aparte: Partidul Național Agrar. Și ca să fie susținut de gazetăria „națională”, care aproape în întregime este ajunsă în mâinile jidovilor cutropitori, dă cu piciorul „Naționalismului în Marș” și varsă tot „Mustul său care Ferbe”, spre a se închina cu Argetoianu împreună, aceluiaș Vișel de Aur, aceluiași idoli eu perciuni: Francmasonerie internațională cu tricolor. Lucrurile acestea poate ar trebui dezvoltate aici mai pe larg; însă nu e timpul. Destul că făcând atâta pradă de „must” și călcând naționalismul în picioare, cu toată francmasoneria și sprijinul gazetăriei streine, totuși n'a reușit să fie chemat la guvern.

Nici nu era bine să reușească. Mai ales după un trecut victorios al poeziei sale curate!! Ce a căutat între Francmasoni? Pe Sadoveanu? Sau pe Argetoianu??... Ce păcat!!... Și ce rușine!..

După neizbânda la putere, d. Goga, fără să știm că cu francmasoneria cum stă, îl vedem că flutură steagul naționalismului întreg: Afară cu străinii! Jos Jidanii! Româna a Românilor!

Foarte frumos! Noi ne bucurăm de d. Goga că revine la sentimente mai bune. Chiar trecând prin democrație și trecând chiar și prin francmasonerie, numai să fie sincer și de bună credință!

Să se spovedească nouă tuturor: *Ce teu francmasoneria? lăpădatu's-a de Satana?? asta s'o scuipe și să și facă cruce de trei ori!* Fără mărturisire nu se face'n legea noastră nici o lertare de pă a!!!

În al doilea rând, nici dreptate, nici naționalism nu se face prin democrație, prin partide și prin majoritatea voturilor. Este? Sau nu este? D-le Goga! Și atunci intrând în casa omului, în casa D-ului Cuza, în care am intrat cu toții cei ce strigăm azi România a Românilor, să rămânem acolo uniți în Liga Apărării Naționale Creștine. Să luptăm împreună sub șefia Părintelui. Iar nu să urmărim calea fiului rătăcit care se desface de casa părintească ca să risipească tot ce i s'a încredințat lui.

În unire e izbândă! În desbinare e blăstemul neamului nostru românesc.

ABONAȚI

ISISUS INVINGE, revistă lunară,
Cervenia-Teleormanu, Dr. C. Dăniță
Abonamentul anual = 40 lei

Jidanii, politicianii și banii *)

„Țara românească a trăit și va trăi, apărută numai de Crucea ei — o sfântă și nedespărțită treime: Crucea credinței strămoșești, a spadei vitejești și a cultului național creștinești.

Dar astăzi, credința ne e fărâmițată, spada întinată și cultura înstrăinată, de cealaltă de trei ori diavolească și nedespărțită treime: Jidani, politicianii și bani. Bani, jidani și politicianii. Politicianii, bani, și jidani.”

În fața declarațiilor de mai sus ale Domnului Colonel Băgulescu, toate adevărate, dureros de adevărate, „jidanii, politicianii și banii” s'au alarmat. Însă nu contra conținutului, ci contra ofițerului, a subofițerului de stat major, care-a cutezat să spună adevărul acesta amar, contra lui au dat alarma. Astfel ziarul comunist „Cuvântul Liber” din 15 Dec. 1934 se întreabă dacă organele superioare au aflat de declarațiile Dlui Colonel, fiindcă „această chestie e foarte gravă.”

Căci trebuie să se știe, declarațiile de mai sus manifestă tânguirea întregii suflări românești, sugrumată de cea „de trei ori diavolească și nedespărțită treime: jidanii, politicianii și banii”.

IANCU CRUCERU.

*) Din „Iisus Invinge” No. 1, 1935.

Dia Romanul Credinței Eroice: „VREMURILE REVIN”

Antiquitas Rediviva

de Major G. BĂGULESCU,

Constatări: Mai nou, cu literatura de tarabă, au apărut și criticii comerciali, buni preteni ai aurului sunător, însă certați cu omenia și cu adevărul.

Mediocritatea, adecă oamenii ce nu se pot ridica din comun, mici și la creieri și mici și la simțire, se asociază în invidia lor, contra ori-cărei persoane sau lucrări superioare, care prin lumina sa i-ar putea să-i reducă la umbră.

În trecut ca și în zilele noastre.

Bunul împărat al strămoșilor noștri, Vespasian, se preumbla în tovărășia celor 2 sfinți ai săi. Coborând din Capitoliu, ajunse în grădinile Salustius, unde mulțimea de curioși se îngrămădea în jurul proaspătului îmbogățit, Dominus Larus, purtat în sus de alaiu, de către sclavii săi.

Vespasian către sfinți: „avea numai 5

jugăre de pământ, și 2 ani de pretorian în Africa a fost de ajuns să-l aducă în starea aceasta ca să nu mai poată umbla pe propriile-i picioare. Atâtea lucruri îmi trebuiesc pentru bunul mers al Impărăției și-am trebuit să mă lipsesc de ele, în lipsa de parale, și lui Domitius îi cântă trâmbișaii. Adaugă-i lui la impozit, încă 20 de mii de sesterti de fiecare trâmbișas, zice bunul Impărat Vespasian.

Dacă greua și'n acelaș timp folositoarea meserie de dascăl în școala primară ar începe cum nu este cazul cu 4000 de lei, atunci și cea mai înaltă slujbă în stat n'ar trebui să fie plătită mai scump decât cu 20.000 lei lunar. Căci după pilduirea din Evanghelie, Stăpânul Atotputernic, de-asemena: Unuia a dat un talant, celuilalt a dat doi, și căruia a dat mai mult, i-a dat 5 talanți. Să căutăm să nu facem nici noi altfel — am zice noi.

ȘTIRI

Cum se aplică legea de naționalizare.

DI. Ciolac, inimosul deputat cuzist, a făcut interpelare în care întreabă dacă astfel înțelege guvernul să aplice legea sa de naționalizare. În orașul Giurgiu, de curând au fost înlocuiți 3 medici români cu 3 Jidovi. Numele lor este: Klein, Brovits și Zahman. Români erau plătiți cu câte 1500 lei pe lună. Jidovii însă sunt retribuiți cu câte 5000 pe lună. Și asta după Liberali se cheamă ocrotire națională?

ALTA: Ș'ar mai fi comandat de către Ministerul armatei, în Franța, 100 de avioane, în valoare de 100 de milioane de lei. Suntem de minunea lumii, când avem fabrica noastră dela Brașov, care se plânge că în lipsă de comenzi trebuie să dea lucrătorii afară. E adevărat? Și cum l'ar putea zice?

ALTA: În Serbia sunt numai 165000 jidani și totuși acolo ei n'au dreptul să se așeze pe teritori rurale. Și doar Serbia este și ea cu Franța. Ei dar acela sunt oameni cari-și iubesc neamul, nu francmasoni jidoviți ca la noi. Noi avem peste 2 milioane de , cari rod tot ce este avuție în țara aceasta, și nimeni din cei cari ne-au guvernat nu se sinchisește de aceasta.

Și în Italia, și în Polonia, jidanii au fost puși la colț. Numai noi am rămas cu jidoviască pe cap, Sărb, sau german, ori polon să fii! Am ajuns să ne fie rușine, că suntem români,

ALTA: Jidanii din Tighina plătesc: Stop 50 de mil de lei. Deputatul liberal Valuță primește târgul. Iar funcționarul cinstit ce-și face da'oria și-l ghiurpe pentru aceasta Jidovilor, în afacerile lor murdare, stop . . . sboard dela loc,

Și când te gândești, 50 mil de lei nu-i un fleac. Face să te murdărești pentru el. Și cum omu-i om. Și partidele-s din oameni: Ele au legături destul de strânse cu jidanii.

E o afacere și asta, ca ori care alta.

De altfel, nu-i prost cel ce mănăcă 7 pite, e prost cel ce i le dă
Semnul nostru în alegeri e drumul drept

Datornicii lui Blank

Foaia „GRAIUL MOTILOR“ dela 22 Ianuarie 1933 a publicat lista datornicilor Băncii Blanc.

Iată numele lor:

Constantin Argetoianu datorează	19.000.000 lei
Nicolae Titulescu	19.000.000 „
Răducanu Ion	13.450.000 „
Goga Eugen	6.200 000 „
Carol Davila	4.677.000 „
Ion Pangal	3.800.000 „
Grigore Filipescu	1.625.000 „
Mihail Popovici	1.519.000 „

Acuma va înțelege oricine dece francmasonul Argetoianul a dat 4 miliarde lei din avutul Statului excrocului falit și dece acesta, în loc să stea la pușcărie, are obrăznicia să dea „SFATURI“ politice și „SOLUȚII“ economice.

Iată cine conduce România !..

Cine-și vinde votul pentru beutură, acela va avea beutura, însă el cu votul își vinde și omenia, și țara.

Nu poate fi partidul mai bun decât oamenii din el.

Oamenii sunt lacomi și păcătoși.

Partidele, deasemenea, își văd de interesele lor, iar nu de acelea ale țării.

Drepturile se câștigă, nu se dau.
Ca să le ai trebuie să lupți și să te faci vrednic de ele.

Abonați și răspândiți Apărarea Națională.

Abonamentul 140 lei anual.

a se adresa Dr. Sărgiu Axente Str. Știrbei
Vodă 23. București